

[Finansministeren.]

Samtidig overvejer regeringen andre ændringer i denne lovgivning med det sigte på den ene side at fritage almindelige ejendomssalg for beskatning og på den anden side delvis at afbalancere fikseringen af grundstigningsskylden ved en skærpet særlig indkomstskat i de tilfælde, hvor der ved virkelig store ejendomssalg tages ekstraordinært høje fortjenester hjem.

Jeg skal med disse bemærkninger tilsige regeringens vilje til at deltage i de videre forhandlinger om de problemer, som er rejst med det foreliggende forslag til folketingsbeslutning.

Ordføreren for forslagsstillerne (Gottschalk-Hansen): Når partiet venstre og det konservative folkeparti har fremsat det foreliggende forslag til folketingsbeslutning om ophævelse af grundstigningsskylden, må det ses i naturlig forlængelse af de bestræbelser, vi gennem adskillige år har udfoldet for at komme denne uretfærdige og urimelige lov til livs, ikke blot ved gentagne spørgsmål til de respektive finansministre, men også gennem de standpunkter, vi har indtaget, hver gang denne lov er blevet skærpet; sidst i 1958 og i 1960 har vi peget på lovens urimelige og vilkårlige virkninger.

Regeringen har ikke villet lytte til os. Først nu synes der at være en begyndende erkendelse af, at vi har haft ret. Men selv om sen erkendelse er bedre end slet ingen erkendelse, er det ikke tilstrækkeligt, hvis man ikke vil tage ved lære.

Den højtærede statsminister udtalte den 31. december i et nytårsinterview med Aarhus Stiftstidende — jeg beder om tilladelse til et citat — om grundstigningsskylden:

„Det er et område, der kræver dybtgående ændringer. Som reglerne er, virker de vilkårligt og giver anledning til urimeligheder, og de vil også kunne medføre vanskeligheder for kommende parcelhusbyggeri.“

Det høje ting vil give mig medhold i, at det hører til sjældenhederne, at et lands statsminister betegner en lov, som han selv har medansvar for, som han selv har stemt for, og som hans parti har presset igennem mod oppositionens indtrængende advarsler, som vilkårlig og urimelig.

Den højtærede finansminister siger nu det samme, idet også han bruger udtrykket „urimelige virkninger“. Men vil man også drage konsekvensen af denne erkendelse? Det forekommer mig ikke at være tilfældet. Jeg skal senere vende tilbage til denne side af sagen under en omtale af den erklæring, den højtærede finansminister nu har fremsat på regeringens vegne, men forinden vil jeg gerne fremføre nogle generelle betragtninger.

Grundstigningsskylden medfører en helt vilkårlig forskelsbehandling i skattemæssig henseende, således at ejendomme af nøjagtig samme størrelse, samme bygningsmæssige værdi og samme beliggenhed beskattes på vidt forskellig måde. Grundstigningsskylden frembyder endvidere en alvorlig trussel imod den bestående ejendomsret, idet den gør det muligt for det offentlige at beslaglægge en stadig stigende del af de private grundværdier, og endelig virker grundstigningsskylden på den måde, at den gør det vanskeligt for nye befolkningsgrupper at erhverve eget hjem. Det er endda kun nogle af de uheldige egenskaber ved grundstigningsskylden, der har dannet grundlag for vor bedømmelse af dens virkninger; der kunne nævnes mange andre, men jeg skal ligesom den højtærede minister begrænse mig til nogle få eksempler, da vi jo i det kommende udvalg får lejlighed til at gennemdrøfte alle enkeltheder vedrørende denne lov.

I oppositionen er vi nået til den opfattelse, at vilkårlighederne og urimelighederne kun kan bringes ud af verden gennem en fuldstændig ophævelse af grundstigningsafgiften, og det er vor opfattelse, at enhver form for lapperier på den bestående lovgivning kun vil give stødet til nye urimeligheder og nye vanskeligheder. Det er ikke alene enkelthederne, men selve det grundlæggende princip, der er forkert i denne lovgivning. Grundstigningsskylden bygger på den filosofiske opfattelse, at det er muligt at inddrage de samfundsskabte værdier, men i praksis har denne filosofi ikke kunnet føres ud i livet, bl. a. fordi det ikke er og aldrig nogen sinde vil blive muligt at fastslå, hvad der er samfundsskabt, og hvad der er skabt direkte eller indirekte ved den enkeltes personlige indsats, lige så lidt som det er muligt at fast-